

пропадне. Съ нѣкаква боязливостъ погледваше презъ прозореца. Струваше му се, че отсреща все погледватъ и ще разбератъ плана му. Седна до тезгяха, направи си кафе, запуши цигара, а Павелъ го още нѣма.

Почна да се стѣга душа му.

Той знаеше, че планътъ му лесно не ще се изпълни; че недѣля и месеци ще се минатъ да се пропиетъ Иванъ Тънкия, ала искаше да се разбератъ съ Павла, да си опекаатъ приказката.

— Ами ако Иванъ Тънкия се досети, — изпъкна неочаквана мисълъ у Мжглата. Где да го знаешъ, — хитъръ е като лисица.

Тая нечувана мисълъ го жегна и той отпусна глава. Ала веднага му се повърна вѣрата.